

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้บัญญัติเกี่ยวกับภูมิปัญญา ในมาตรา 46 บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมย่อมมีสิทธิอนุรักษ์ฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และมีส่วนร่วมในการ จัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน มาตรา 69 บุคคลมีหน้าที่พิทักษ์ปกป้องและสืบสานวัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญา ท้องถิ่น อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มาตรา 81 รัฐต้องจัดการอบรมและสนับสนุน เอกชนจัดการศึกษา อบรมให้เกิดความรู้คู่ คุณธรรม และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและ วัฒนธรรมของชาติ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทในการจัด การศึกษาของประเทศและให้ความหมายในมาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ว่า การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความรู้และความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคล เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี รวมถึงเอกลักษณ์ของชาติที่ได้สืบทอดโดยภูมิปัญญาท้องถิ่น นับว่าเป็นมรดกอันล้ำค่าควรแก่การรักษาสืบสานให้อนุชนรุ่นหลังได้เรียนรู้ทราบถึงวิถีชีวิตอันดีงาม และความเจริญรุ่งเรืองในอดีตของคนไทย เพื่อความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติที่นานา อารยประเทศต่างก็ให้ความสำคัญ และให้การยกย่องในสิ่งที่ดีงามเหล่านี้ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 3 สิทธิชุมชน มาตรา 66 ระบุว่า บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ชุมชนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ หมวด 4 หน้าที่ของชนชาวไทย มาตรา 73 บุคคล มีหน้าที่สืบสานวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น และหมวดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 80 (6) ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้รักสามัคคี และการเรียนรู้ ปฏิภาณจิตสำนึก และเผยแพร่

ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550, หน้า 18, 20, 23) และจากพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กล่าวไว้ในมาตรา 4 ว่าการศึกษา คือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความรู้และความเจริญของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอด ความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรมและมาตรา 7 กล่าวว่าในกระบวนการเรียนรู้ต้อง มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้อง รู้จักรักษามรดกประเพณีอันดีงามส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ของชาติ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545, หน้า 2, 5) และได้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีจุดหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม ในส่วน ของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการ เรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมเหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรม ที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง

เพลงช้อยพื้นบ้านวังแขม ของอำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ถือเป็นการแสดงออก ถึงการรักษาเอกลักษณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง เป็นกิจกรรมทางสังคมที่ เกิดขึ้นเพื่อคามสนุกสนานร่วมกันของผู้คนในสังคมนั้น จนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆ จะเห็นว่าบางครั้งการเล่นพื้นบ้านบางอย่างได้มีการประยุกต์ จนกระทั่งมี ความแตกต่างจาก อดีตไปบ้าง แต่ก็เป็นการพัฒนาการเพื่อสร้างความอยู่รอดให้เป็นศิลปพื้นบ้านนั่นเอง ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีระบบการสื่อสารที่ทันสมัยและสภาพสังคมที่ได้เปลี่ยนแปลง ทำให้ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นบางอย่าง กำลังถูกทอดทิ้งสูญหายไปจากท้องถิ่น จึงทำให้คนในยุค ปัจจุบันยากที่จะหาชมศิลปะการร้องเพลงช้อยได้ ถึงแม้ว่ายังคงมีการร้องเพลงช้อยให้เห็นบ้างใน บางโอกาสงานสำคัญๆ ของจังหวัด

จากการสำรวจถึงความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น ศิลปินพื้นบ้าน ผู้นำชุมชน ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนโรงเรียนบ้านบึงลาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ในปีการศึกษา 2553 พบว่า มีความต้องการอย่างยิ่งที่จะให้ทุกฝ่ายร่วมมือร่วมใจกัน และมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์การร้องเพลงช้อย โดยมุ่งเน้นไปที่นักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งในสภาพปัจจุบันใน การอนุรักษ์ที่เกี่ยวกับการร้องเพลงช้อยในสถานศึกษายังไม่เป็นที่แพร่หลายนัก แม้ว่าทุกฝ่ายจะ เล็งเห็นความสำคัญของการร้องเพลงช้อยดังกล่าว แต่เนื่องจากยังขาดความชัดเจนในด้านการ จัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการนำความรู้จากศิลปินพื้นบ้าน ซึ่งจะเป็นผู้ถ่ายทอด

ประสบการณ์การร้องเพลงช่วยให้กับนักเรียนมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้ประสบความสำเร็จเป็นสิ่งที่นำมาปฏิบัติค่อนข้างยากประกอบกับผู้ที่สามารถจะถ่ายทอดให้ล้วนแล้วแต่เป็นผู้สูงอายุ และสืบทอดกันเฉพาะบุตรหลานและเครือญาติของตนเองเท่านั้น ซึ่งอาจจะไม่ได้รับความสนใจสืบสานต่ออย่างแท้จริง การร้องเพลงช้อยซึ่งนับว่าจะได้รับความสนใจลดน้อยลงไปทุกทีต่อไปในอนาคตหากไม่มีผู้สืบทอดการร้องเพลงช้อยคงไม่สามารถยืนหยัดอยู่ได้ และนี่เป็นเหตุผลหนึ่งในการที่จะสืบสานและอนุรักษ์การร้องเพลงช้อยให้คงอยู่ ดังนั้นเราจึงควรหันกลับมาช่วยกันอนุรักษ์มรดกท้องถิ่นของเรา เพื่อให้สามารถสืบทอดไปสู่อนุชนคนรุ่นหลังสืบต่อไป

การหลักสูตรฝึกอบรมขึ้นมา นับว่าเป็นการนำเอาเทคนิควิธีสอนอีกวิธีหนึ่งของครูผู้สอนมาให้เด็กนักเรียนศึกษาและได้ปฏิบัติจริงทั้งในระบบรายบุคคลและเป็นกลุ่มได้ดีและผู้เรียนจะเรียนได้ตามความสามารถของตนเอง ฝึกปฏิบัติบ่อยๆ มีการแสดงออกเป็นครั้งคราวเน้นให้เด็กได้แสดงพฤติกรรมการกล้าแสดงออกมากๆ สร้างนิสัยให้ผู้เรียนเกิดความกล้าและเชื่อมั่นในตนเองมากๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในวิชานาฏศิลป์นี้มากขึ้น จนเล็งเห็นความสำคัญที่จะเรียนและศึกษา และหันมาร่วมกันสืบสานอนุรักษ์และสืบทอด การร้องเพลงช้อย ซึ่งเป็นเพลงพื้นบ้านของแต่ละพื้นที่กันมากขึ้น เพื่อก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในการร้องเพลงช้อยและร่วมกันอนุรักษ์สืบสานเพลงช้อยพื้นบ้านวังแฉม อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อพัฒนาด้านความรู้ทางการเรียนในวิชานาฏศิลป์ และยังช่วยกันสืบสานอนุรักษ์เพลงช้อยนี้ไว้ให้อยู่คู่กับชาวกำแพงเพชร อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติให้คงอยู่คู่บ้านเมืองตลอดไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ เพื่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพลงพื้นบ้านของจังหวัดกำแพงเพชร ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมสืบสานตำนานเพลงช้อยพื้นบ้านวังแฉม อำเภอคลองขลุง ของจังหวัดกำแพงเพชร ด้วยกิจกรรมฝึกอบรม
2. เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่องเพลงช้อยพื้นบ้านวังแฉม อำเภอคลองขลุง ของจังหวัดกำแพงเพชร ด้วยกิจกรรมฝึกอบรม
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องเพลงช้อยพื้นบ้านวังแฉม อำเภอคลองขลุง ของจังหวัดกำแพงเพชร ด้วยกิจกรรมฝึกอบรม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ได้

1. หลักสูตรฝึกอบรมสี่ประสานตำนานเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแกม สามารถใช้กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 และสามารถนำไปปรับปรุงให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนได้
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะมีความรู้สึกที่ดี รักและภาคภูมิใจในการเล่นพื้นบ้านเพลงฉ่อย ซึ่งเป็นการละเล่นพื้นบ้านท้องถิ่นของตน
3. เป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมในแขนงอื่นๆ ได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านเนื้อหา ด้านแหล่งข้อมูลและด้านตัวแปร

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมสี่ประสานตำนานเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแกม อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร ด้วยกิจกรรมฝึกอบรม

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. เนื้อหาสาระหลักสูตรฝึกอบรมมีรายละเอียด ดังนี้
  - 1.1 ประวัติความเป็นมาเพลงพื้นบ้าน เพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแกม อำเภอคลองขลุงของจังหวัดกำแพงเพชร
  - 1.2 องค์ประกอบของการเล่นเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแกม
    - การแต่งกาย
    - บทร้องเพลงฉ่อย
    - วิธีการแสดง

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. บุคคลในท้องถิ่น ได้แก่ ศิลปินพื้นบ้าน ผู้นำชุมชน ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนและผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการสืบสานเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแกม อำเภอคลองขลุงของจังหวัดกำแพงเพชร
2. ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ให้ข้อมูลในด้านการจัดทำเนื้อหาหลักสูตรฝึกอบรม จำนวน 5 ท่าน
3. ผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ประเมินความเหมาะสมหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตร จำนวน 5 ท่าน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกรวม สืบสานตำนานเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม อำเภอคลองขลุง ของจังหวัดกำแพงเพชร ด้วยกิจกรรม ฝึกรวม

ขั้นตอนที่ 2 การใช้หลักสูตรฝึกรวมสืบสานตำนานเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม อำเภอคลองขลุง ของจังหวัดกำแพงเพชร ด้วยกิจกรรมฝึกรวม

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. เนื้อหาสาระหลักสูตรฝึกรวมมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ประวัติความเป็นมาเพลงพื้นบ้าน เพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม อำเภอคลองขลุง ของจังหวัดกำแพงเพชร

1.2 องค์ประกอบของการเล่นเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม

- การแต่งกาย
- บทร้องเพลงฉ่อย
- วิธีการแสดง

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนบ้านบึงลาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน ประกอบด้วยนักเรียน 24 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนโดยใช้หลักสูตรฝึกรวมเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม อำเภอคลองขลุง ของจังหวัดกำแพงเพชร ด้วยกิจกรรมฝึกรวม

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความรู้ความเข้าใจทางการเรียน
2. ทักษะการร้องบทร้องเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม
3. การเล่นรวมวงการเล่นเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมสืบสานตำนานเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม อำเภอคลองขลุง ของจังหวัดกำแพงเพชร ด้วยกิจกรรมฝึกอบรม

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมสืบสานตำนานเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม อำเภอคลองขลุง ของจังหวัดกำแพงเพชร ด้วยกิจกรรมฝึกอบรมเป็นการศึกษาความพึงพอใจในด้านเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนบ้านบึงลาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำนวน 24 คนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมสืบสานตำนานเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม

นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1. หลักสูตรฝึกอบรมสืบสานตำนานเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม** หมายถึง เอกสารที่ใช้ในการจัดการฝึกอบรมการร้องเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม ซึ่งอยู่ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่มีองค์ประกอบสำคัญ คือ หลักการและเหตุผล จุดประสงค์ เนื้อหา โครงสร้าง กิจกรรมฝึกอบรม การวัดและประเมิน และเกณฑ์การผ่านหลักสูตร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะการจัดกิจกรรมหลักสูตรทำในรูปของกิจกรรมกลุ่มโดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นหมู่คณะ โดยจัดให้มีกระบวนการเรียนรู้และร่วมฝึกปฏิบัติ มีการนัดหมายการ ในสถานที่และเวลาที่กำหนดขึ้น
- 2. คู่มือหลักสูตรสำหรับผู้ให้การฝึกอบรม** หมายถึง เอกสารที่นำไปใช้ในการจัดฝึกอบรมการร้องเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม ซึ่งประกอบด้วย คำชี้แจง จุดประสงค์ แผนการจัดกิจกรรมจำนวน 6 แผนแต่ละแผนประกอบด้วย จุดประสงค์ สาระสำคัญ เนื้อหา กิจกรรม การฝึกอบรม สื่อการฝึกอบรม วิธีการประเมินผล ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น
- 3. คู่มือหลักสูตรสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม** หมายถึง เอกสารที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมใช้ประกอบการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรมฝึกอบรมการร้องเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม ประกอบด้วย คำชี้แจงการใช้หลักสูตร จุดประสงค์การฝึกอบรม เนื้อหา หน่วยงานฝึกอบรม และแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรม ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น

4. **การละเล่นพื้นบ้านเพลงฉ่อย** หมายถึง ศิลปะการละเล่นพื้นบ้านที่แสดงท่ารำ ประกอบจังหวะเครื่องดนตรี และบทร้องซึ่งการร้องจะเป็นการเกี่ยวพาราสีระหว่าง ชาย หญิง โดยใช้กรับและฉิ่งเป็นเครื่องดนตรีประกอบ เล่นเพื่อความสนุกสนาน เล่นได้ทุกงานเทศกาล ทุกฤดูกาล

5. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบและพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการร้องเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม

6. **ความรู้ความเข้าใจทางการเรียน** หมายถึง คะแนนความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมการร้องเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม วัดจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจทางการเรียนการร้องเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. **เกณฑ์ร้อยละ 80** หมายถึง ความสามารถของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในการทำแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจทางการเรียนได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

8. **ทักษะการร้องบทร้องเพลงฉ่อย** หมายถึง ความสามารถทางด้านการร้องบท ซึ่งต้องผ่านการประเมินทักษะการร้องบทร้องเพลงฉ่อย ด้านทำนอง อักขระคำควบกล้ำ น้ำเสียง และความถูกต้องของเนื้อร้อง วัดได้จากแบบประเมินทักษะการร้องบทร้อง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

9. **การเล่นรวมวงการละเล่นการร้องเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม** หมายถึง ความสามารถทางด้านการเล่นรวมวงการร้องเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม ด้านความพร้อมเพียงลีลาการแสดง การมีส่วนร่วมของสมาชิก และไหวพริบการแก้ปัญหา วัดได้จากแบบประเมินการเล่นรวมวงการร้องเพลงฉ่อยพื้นบ้านวังแวม ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น